

Nadjezda van Ittersum heeft drukke zomer voor de boeg 'Mijn werk moet vrolijk zijn'

Ze heeft een flink drukke zomer voor de boeg. De Soester kunstenaar Nadjezda van Ittersum (71) wordt bij verschillende exposities verwacht met werk. Ze stelt in juli onder andere werk tentoon in Soest (in Duitsland) en Kasteel Groeneveld in Baarn. In september wachten Artishock en de atelierroute Kunstlint.

Haar huis in Overhees staat ten dienste van de kunst. Boven en beneden zijn meerdere ateliers. In haar woonkamer met open keuken alleen al kijk je je ogen uit. Vissen in bonte kleuren, beeldjes van vrolijke fantasievogels, geboetseerde hoofden en rijkelijk gedecoreerde boxjes van Pandora. De kleuren paars, blauw, turquoise en een 'finishing touch' van goud, domineren de ruimte. Het meest opvallend zijn de Tsarina's, sierlijke vrouwenbeelden (groot en klein) die in groepen kleine hoekjes en kastjes opfleuren. Sprekende beelden, die met gevoel voor detail vervaardigd zijn. Priegelige ket-tinkjes, hoofdtoeien van sierlijke veertjes laten de liefde van de maakster zien voor haar werk. Een kunstenaar waar mysterie omheen hangt, maar die toch met hele duidelijke 'stempels' op haar werk, iets prijsgeeft van wat haar beweegt.

Kleuren, dieren

'Mijn werk moet vrolijk zijn. Er zijn al genoeg lelijke dingen. Ik wil er graag op wijzen dat er ook mooie dingen in het leven zijn. Kleuren, dieren, natuur, fantasie. Daar word ik zelf ook vrolijk van,' begint Van Ittersum te vertellen. Ze vertelt hoe ze zich als klein meisje al verloor in de natuur en het maken van tekeningen en schilderijen. 'Ik was een vrij eenzaam meisje omdat ik van mijn moeder niet buiten mocht spelen. Het was net oorlog geweest. Hoewel ik, toen ik geboren werd in '45, Nadjezda werd genoemd, wat

Nadjezda van Ittersum met één van de bronzen beeldjes die ze in Kasteel Groeneveld gaat exposeren. Ook zijn straks werken van haar te zien in Soest Duitsland, Artishock en tijdens de atelierroute Kunstlint.

Foto: Soester Courant

hoopt in het Russisch betekent, was mijn moeder nog altijd een beetje bang. Dus ik was veel thuis.' In haar ouderlijk huis hing een portret van het zusje van haar overgrootmoeder in St. Petersburg.

'Haar naam was Nadjezda, prinses van Sayn-Wittgenstein, geboren Nabokov. Ze draagt op het portret een Bojarenpak dat bezaaid is met echte parels. Volgens overleveringen is dit de kledij waarin ze naar het jaarlijks gekostumeerde bal in de Hermitage gaat rond 1900. Zij en al haar vier zusjes, waaronder mijn overgrootmoeder Nathalia Nabokov waren hofdames bij twee tsarina's. Mijn overgrootvader Iwan de Peterson was kamerheer bij de tsaar. Die plaat van die mooie sierlijke vrouw, en de verhalen rondom het leven van mijn familie in de tijd van de tsaren, hebben mijn leven lang voor inspiratie gezorgd.' Je zou kunnen zeggen dat Van Ittersums tsarina-beelden een ode zijn aan haar Russische aristocratische voorouders. In

'62 werd zij toegelaten tot de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten te Den Haag.

'Ik had er een fantastische tijd, maar in de derde werd ik halsoverkop verliefd. Twee kinderen volgden snel. Later heb ik ook de vrije academie gedaan.'

Soort meditatie

Assemblages, zeefdrukken, boetsen met klei, schilderen, keramieken, aquarelleren, fotograferen, gieten in brons, etsen; Van Ittersum vindt steeds een manier om uiting te geven aan dat wat in haar leeft. Haar leven staat in dienst van de kunst. 'Ik maak van niets vaak toch iets, en ga er helemaal in op. Het is een soort meditatie voor me. Even helemaal van de wereld zijn, dat heb ik altijd zo gevoeld. Soms is er een mindere periode, maar ik heb ook altijd goed kunnen verkopen. De jaren '70 waren zo'n bloeitijd. Toen werd ik echt bekend met mijn broodfiguren in badpak.'

Maar Van Ittersum wordt en is ook haar leven lang veel gevraagd voor verschillende grote en kleine tentoonstellingen in binnen- en buitenland, ook in musea in Rusland. In Singer Laren is ze één van de vaste exposanten met haar sterke, kleurrijke werk. Er zijn al heel wat mensen met beelden van Van Ittersum in hun huizen en tuinen. In het gemeentehuis van Soest is haar bekende 'Soesja' te bewonderen. Ze was al meerdere malen op televisie en radio, ook in Rusland. En ze won door de jaren heen verschillende prijzen met haar werk.

'Ik ben zelf altijd wat verlegen geweest, maar natuurlijk is het heel leuk als je toch opgemerkt wordt en mensen jouw werk willen zien en hebben. Het is een voorrecht dat ik dit mag doen. Het maakt me blij als ik zie hoe ik andere mensen met eigen creaties zo blij kan maken,' zegt ze bescheiden, maar toch ook krachtig.

www.nadjezda.nl